

Ved den Ordning, der nu foreslaas, vil Ministeren faa Ret til at dispensere, jeg vil ikke sige over en lav Sko, men dog i Tilfælde, hvor ikke Mangel paa Plads, ikke det, at der ikke kan skaffes nye Ovne o. s. v., men alene Hensynet til, at der ved Siden af den paagældende er en Virksomhed, som man er nødt til at give Dispensation for, og som altsaa kan bage allerede Kl. 2—3 om Morgenen, gør det rimeligt ogsaa at give Dispensation til den Virksomhed, der ligger ved Siden af og maa-ske kunde nøjes med 10 Timer, saa at den ogsaa faar Lov til at begynde, paa hvad Tid af Døgnet den vil. Dette vil blive en utilfredsstillende Ordning. Jeg betragter det som givet, at alle, der søger om Dispensation, er man nødt til at give den; det vil vel navnlig være her i København, der vil blive søgt. Men det bliver et stort Antal Dispensationer, der maa gives, fordi det bliver Dispensationer til de enkelte Virksomheders Indehavere. For de paagældende vilde det være fuldt tilfredsstillende og fra et Administrationssynspunkt vilde det være langt behageligere, om det blev slaaet fast, at i de Kommuner, hvor der er Virksomheder, der af Hensyn til Pladsmangel skal have Lov til arbejde hele Døgnet, skal alle have Lov dertil. Saa var man fri for disse mange Dispensationer, saa gik det efter Lovens almindelige Bestemmelse. Jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa nogle Oplysninger, vi fik i Fjor, men som Ordføreren ikke nævnte — hvilket jeg ikke anfører for at kritisere, men blot fordi det ud fra mit specielle Standpunkt er naturligt for mig at gøre opmærksom paa dem — om Arbejdstiden i en hel Række Bagerier her i København. Det, som i denne Forbindelse har Interesse, er de Oplysninger, der foreligger om Arbejdstiden i Fintbrødbagerierne. For Rugbrødbagerierne er Konkurrencehensynet ret ligegyldigt, men for Fintbrødbagerierne har, som jeg har nævnt baade ved tidligere Lejligheder og ved første Behandling her, Konkurrencehensynet ikke lidt at betyde. De Oplysninger, vi fik i Fjor, og som vel sagtens ogsaa nogenlunde svarer til Forholdene nu, angaar ikke mindre end 239 Fintbrødbagerier her i København. Af dem var der 189, som arbejdede i 17 Timer eller derover i Døgnet, nogle altsaa op til hele 24 Timer. Disse 189 af de 239 vil altsaa være nødt til at søge Dispensation og vil efter Loven kunne paaregne at faa den. Saa er der tilbage 50 Bagerier, hvoraf nogle arbejder i

16 Timer, nogle i 15 Timer eller færre. Disse 50 vilde selvfølgelig ogsaa være nødt til at søge om Dispensation af Hensyn til Konkurrencen med de ca. 200, som ved, at de kan faa den, og de maa selvfølgelig ogsaa have Dispensation, for at de ogsaa kan bage om Natten lige saa længe som de andre. Det er derfor, jeg egentlig synes, at det var bedre at undgaa disse Dispensationer og udtrykkelig i Loven fastslaa i alt Fald et vist Aaremaal, hvori paa de Steder — det er jo væsentlig kun København, det drejer sig om —, hvor der er Bagerier, som er nødt til at fortsætte i alle Døgnet 24 Timer, alle Bagerier maa have Lov til at arbejde. Ellers vil Resultatet blive, at Ministeren vil komme i en forfærdelig Stilling, hvis han skal pille nogle af disse 50 Bagerier ud og sige: de skal ikke have Dispensation. Selvfølgelig giver han dem den. Dette er et rent Eksperiment, som man godt kunde have undgaaet, hvis man vilde have taget det, som ogsaa i Fjor var antydnet af mig, men det fandt man ikke Anledning til, og jeg maa indrømme, at naar vi kun naar, hvad der er Hensigten, gør det ikke saa meget, om man paabyrder Administrationen lidt mere Bryderi, selv om det naturligvis dog er et Hensyn, det er værd at tage med i Betragtning. Dette er, hvad jeg har Anledning til at komme ind paa som Mindretal, men ved Siden deraf vil jeg gerne understrege, at Mindretallets Mening med Hensyn til Dispensationsretten er, at der her i København gives alle Lov til at bage hele Natten, indtil det Tidspunkt kommer, hvor ogsaa de store Bagerier kan faa den Udvidelse, der er nødvendig for, at der kan bages med særlige Natarbejdshold.

Jeg vil slutte mine Bemærkninger med at gentage min Anbefaling af, at man slutter sig til Ændringsforslagene under Nr. 1 og 3, hvorefter man giver Mestrene Ret til at fortsætte, som de anser det for tjenligt, idet jeg mener, at man ikke mere end nødvendigt bør gøre Indgreb i den enkeltes personlige Frihed.

Pitzner: Jeg kan anerkende den loyale Maade, hvorpaa det 8de ærede Medlem for Hovedstaden (Ivar Berendsen) har fremlagt Sagen og ogsaa i det store og hele har truffet det rette og sagt, hvad der skulde siges. Jeg vil dog gerne gøre en Bemærkning i Anledning af, at den ærede Ordfører udtalte, at denne Sag nu endelig var moden til Løsning; jeg mener nemlig, at den i og for sig ikke er mere moden til Løsning nu, end den var for godt et Aar